Dosar nr. 2-24147946-05-3r-29042025

Judecătoria Comrat, sediul Central
Judecător: V. Hrapacov

Curtea de Apel Sud, sediul Cahul

D E C I Z I E
În numele Legii

23 ianuarie 2026 municipiul Cahul

Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud, sediul Cahul, în componența:
Președintele completului, judecător: Vitalie Movilă,
Judecătorii: Inga Gorlenco, Andrei Scripcenco,

a judecat în ședință fără participarea părților, recursul declarat de reclamantul Buga Iaroslav împotriva încheierii Judecătoriei Comrat sediul Central din 28 februarie 2025, cu privire la inadmisibilitatea acțiunii, adoptată în cauza de contencios administrativ la acțiunea reclamantului Buga Iaroslav împotriva pârâtului Inspectoratul de Poliție Ceadîr-Lunga cu privire la anularea actelor administrative nr.34/19/2-9371 din 29 noiembrie 2024 emis de Inspectoratul de Poliție Ceadîr-Lunga și a actului nr. 34/19-4376 din 24 decembrie 2024 emis de Direcția de Poliție a UTA Găgăuzia,-

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

La data de 24 decembrie 2024 reclamantul Buga Iaroslav a depus la Judecătoria Comrat, sediul Central acțiunea împotriva pârâtului Inspectoratul de Poliție Ceadîr-Lunga, prin care pretinde: anularea actelor administrative nr.34/19/2-9371 din 29 noiembrie 2024 emis de Inspectoratul de Poliție Ceadîr-Lunga și a actului nr. 34/19-4376 din 24 decembrie 2024 emis de Direcția de Poliție a UTA Găgăuzia.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat, că de către Inspectoratul de Poliție Ceadîr-Lunga a fost întocmit actul administrativ nr.34/19/2-9371 din 29 noiembrie 2024.

De către Direcția de Poliție a UTA Găgăuzia a fost actul administrative nr.34/19-4376 din 24 decembrie 2024, în urma examinării legalității și temeiniciei actului menționat mai sus.

Consideră că, aceste acte administrative sunt ilegale și nemotivate, inclusiv din punct de vedere al structurii și conținutului, ceea ce constituie o cerință obligatorie pentru adoptarea unui act administrativ.

În privința actului nr. 34/19/2-9371 din 29 noiembrie 2024 a menționat că, de către solicitant a fost anexat un set de informații și probe incontestabile la depunerea cererii. Astfel, în procesul audierii acestuia au fost prezentate informații suplimentare, probe foto și datele unui martor, care ulterior a furnizat, sub semnătură (personal autorului actului), informații suplimentare incontestabile. Toate acestea au fost ignorate neîntemeiat, iar soarta acestora nu este reflectată în act. Prin urmare, utilizarea de către autorul actului a termenului „neîntemeiat” este absurdă, nemotivată și ilegală. Al treilea alineat al actului menționat contravine logicii

sănătoase și a tuturor normelor de drept în vigoare! Autorul propune contestarea unei pretinse „decizii”, cu care participantul la procedură nu a fost informat.

În partea actului nr. 34/19-4376 din 24 decembrie 2024 a indicat că, contravine cerințelor obligatorii ale legislației în vigoare, inclusiv: prevederilor art. 118 și art. 120 alin. (1) din Codul administrativ.

Susține că, Inspectoratul de Poliție Ceadîr-Lunga nu a nemotivat, nu a oferit un răspuns la toate întrebările enumerate în cererea sa din 22.11.2024. Reclamantul a respectat procedura prealabilă prevăzută de lege pentru verificarea legalității actelor administrative individuale, fapt care se anexează.

În drept acțiunea este întemeiată pe prevederile art.2, 3, 5, 6, 7, 8, 10, 17, 20, 24, 36, 39, 49, 85, 87, 119, 120 lit. f), 143, 162, 189, 206, 219 Cod administrativ; Constituția Republicii Moldova; art.6 CEDO.

La 02 ianuarie 2025 Judecătoria Comrat sediul Central a pronunțat încheierea, prin care reclamantului Buga Iaroslav i-a fost stabilit un termen de 15 zile din momentul primirii copiei de pe încheiere, pentru înlăturarea neajunsurilor sesizate la depunerea cererii de chemare în judecată, fiind explicat că, în cazul nelichidării neajunsurilor, acțiunea va fi declarată inadmisibilă.

Poziția instanței de fond.

La 28 februarie 2025 Judecătoria Comrat sediul Central a pronunțat încheierea, prin care a declarată inadmisibilă acțiunea reclamantului Buga Iaroslav împotriva pârâtului Inspectoratul de Poliție Ceadîr-Lunga, privind anularea actelor administrative ale Inspectoratului de Poliție Ceadîr-Lunga cu privire la anularea actului administrativ nr.34/19/2-9371 din 29 noiembrie 2024 emis de Inspectoratul de Poliție Ceadîr-Lunga și a actului nr. 34/19-4376 din 24 decembrie 2024 emis de Direcția de Poliție a UTA Găgăuzia, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. S-a explicat reclamantului că inadmisibilitatea acțiunii în temeiul art. 207 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ, în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (4) din Codul administrativ, nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Solicitarea și argumentele recurentului.

La 25 martie 2025 reclamantul Buga Iaroslav a depus cererea de recurs, solicitând casarea încheierii Judecătoriei Comrat sediul Central din 28.02.2025 cu adoptarea unei noi hotărâri.

În argumentarea recursului, Buga Iaroslav a invocat, că la 24.12.2024 a depus la Judecătoria Comrat cererea de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Poliție Ceadîr-Lunga. Cererea a fost depusă prin poșta electronică, cu anexarea materialelor semnate și autentificate cu semnătura electronică calificată.

Cererea de chemare în judecată a fost întocmită în corespundere cu cerințele art.211 Cod administrativ și cu respectarea cerințelor art.17^1 CPC.

S-a indicat că, nu a primit încheierea Judecătoriei Comrat din 02 ianuarie 2025, dar dacă o primea, indica motivele și următoarele circumstanțe.

Făcând trimitere la prevederile art.100, 137 Cod de procedură civilă, art. 28, 33, 72, 75, 97 din Cod administrativ, invocă că toate actele au fost întocmite, expediate, primite și semnate în modul prevăzut de lege, aplicarea art.211 CPC este inadmisibilă, dat fiind că instanța și pârâtul aveau posibilitatea de a primi și a face cunoștință cu materialele cauzei. Mai mult, se contestă actele al căror emitent este însăși pârâtul.

Aplicarea și trimiterea instanței la prevederile art.212 alin.(1) este neîntemeiată și inadmisibilă. Toate actele au fost prezentate în format electronic în corespundere cu legislația în vigoare.

Utilizarea mijloacelor electronice de comunicare și a semnăturii electronice, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, are ca scop optimizarea și sporirea eficienței activității de evidență și gestionare a dosarelor, respectiv a înregistrării, notificării părților, examinării cauzelor etc., atât din punct de vedere financiar, cât și al timpului, respectiv al respectării termenelor rezonabile. Acest fapt stimulează și facilitează, atât pentru părți, cât și pentru instanța de judecată, atingerea scopului principal – realizarea justiției.

La data de 06 noiembrie 2025 intimatul Inspectoratul de Poliție Ceadîr-Lunga a depus referință, solicitând respingerea recursului, cu menținerea încheierii instanței de fond din 28 februarie 2025.

Aprecierea instanței de recurs.

Verificând materialele cauzei şi analizând în complex argumentele şi criticile invocate în recurs, Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud, sediul Cahul conclude asupra necesității respingerii recursului declarat de reclamantul Buga Iaroslav și menținerii încheierii primei instanțe.

În sprijinul concluziei enunțate, Completul de judecată punctează următoarele argumente.

Conform art. 241 alin. (3) Cod administrativ, „*(3) Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*”, iar potrivit art.195 Cod administrativ, ” *Procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169–171*”, și potrivit art.218 Cod administrativ „*Examinarea și soluționarea în fond a acțiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepții*…”.

Conform art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, „*(3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.*”.

Conform art. 241 Cod administrativ, „*Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi*.”, iar potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, „*Instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.”*.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (2)-(3) Cod administrativ, „*(2) Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces. (3) Decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris”*.

Conform art. 242 Cod administrativ, „*Recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul*.”.

Astfel, din actele cauzei rezultă, că încheierea judecătoriei Comrat sediul Central a fost emisă la 28 februarie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la 24 martie 2025 (înregistrată la 25.03.2025). Conform avizului de recepție, reclamantul Buga Iaroslav a recepționat încheierea instanței de fond la 24 martie 2025. Completul de judecată constată că recursul a fost declarat în termenul prevăzut de art. 242 Cod administrativ - 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești. Recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept considerate de recurent pertinente.

În condițiile descrise, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 Cod administrativ, Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud, sediul Cahul concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului în cauză, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.

Conform prevederilor art. 207 alin. (1) şi (2) lit. h) Cod administrativ, „*(1) Instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. (2) Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: ... h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.”*.

În conformitate cu art. 211 alin. (1) Cod administrativ „*(1) În cererea de chemare în judecată se indică: a) instanța la care a fost depusă; b) numele și prenumele sau denumirea reclamantului, domiciliul sau sediul acestuia; dacă reclamantul este o persoană juridică, se indică datele bancare și codul fiscal; c) numele și prenumele reprezentantului legal sau împuternicit și adresa lui, în cazul în care cererea se depune de un reprezentant; d) denumirea pârâtului în calitate de autoritate publică și sediul acesteia; e) pretențiile reclamantului; f) circumstanțele de fapt și de drept pe care reclamantul își întemeiază pretenția; g) enumerarea tuturor probelor pe care reclamantul le deține și le poate prezenta; h) datele despre respectarea procedurii prealabile, dacă o astfel de procedură este prevăzută de lege.”*.

Potrivit art. 212 alin.(1) Cod administrativ, „(1) *La cererea de chemare în judecată se anexează: a) copia actului administrativ contestat și copia deciziei cu privire la cererea prealabilă, dacă legea prevede o astfel de procedură; b) copia actului de identitate al reclamantului persoană fizică sau extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice, dacă reclamantul este persoană juridică; c) documentul care confirmă împuternicirile reprezentantului legal sau împuternicit; d) copii de pe cererea de chemare în judecată și de pe toate înscrisurile anexate, într-un număr egal cu numărul de participanți la proces; e) dovada achitării taxei de stat și/sau a taxei de timbru, în cazurile prevăzute în Legea taxei de stat nr. 213/2023*.”.

Conform art. 213 Cod administrativ, „*Dacă cererea de chemare în judecată nu corespunde prevederilor art. 211 alin. (1) și (2) și ale art. 212 alin. (1), judecătorul stabilește reclamantului un termen pentru înlăturarea neajunsurilor. Dacă reclamantul a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanță, cererea se consideră depusă la data inițială*.”.

Astfel, instanța de recurs a constatat că, la data de 24 decembrie 2024 Buga Iaroslav a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Inspectoratul de Poliție Ceadîr-Lunga, solicitând anularea actelor administrative nr.34/19/2-9371 din 29 noiembrie 2024 emis de Inspectoratul de Poliție Ceadîr-Lunga și a actului nr. 34/19-4376 din 24 decembrie 2024 emis de Direcția de Poliție a UTA Găgăuzia, anexând la cerere următoarele înscrisuri: cererea lui Buga Iaroslav, actul de identitate, dovada achitării taxei de timbru, actele administrative nr.34/19/2-

9371 din 29 noiembrie 2024 emis de Inspectoratul de Poliție Ceadîr-Lunga și a actului nr. 34/19-4376 din 24 decembrie 2024 emis de Direcția de Poliție a UTA Găgăuzia.

Prin încheierea Judecătoriei Comrat sediul Central din 02 ianuarie 2025, titularului acțiunii i s-a acordat termen de 15 zile din data recepționării încheierii, pentru a înlătura neajunsurile din încheiere.

Făcând trimitere la prevederile art. 167 Cod de procedură civilă, aplicabile în cauza examinată suplimentar în temeiul art. 195 din Codul administrativ, copiile documentelor anexate la cererea de chemare în judecată trebuie să fie certificate în modul stabilit de lege. Copiile se certifică de către parte pentru conformitate cu originalul, în număr corespunzător părților pârâte și terților participanți în cauză, în cazul în care aceștia nu le dețin, precum și un set de copii pentru instanța de judecată. Instanța de fond a reținut că copiile actelor prezentate de reclamant nu sunt certificate în mod corespunzător. Pe final, instanța de judecată a stabilit că Buga Iaroslav urmează să prezinte instanței copiile de pe înscrisuri, certificate în modul stabilit de lege, inclusiv copiile înscrisurilor certificate pentru pârât.

Instanța a reținut că, circumstanțele expuse mai sus demonstrează nerespectarea de către reclamant a prevederilor art. 212 alin. (1) lit. a) și d) din Codul administrativ.

De asemenea, instanța de fond a atras atenția reclamantului Buga Iaroslav asupra necesității de a preciza cercul participanților în cauză, întrucât sunt contestate acte administrative individuale emise de diferite autorități publice.

Conform avizului de recepție poștală /f.d.13/, reclamantul Buga Iaroslav a recepționat copia încheierii Judecătoriei Comrat, sediul Central din 02 ianuarie 2025 la data de 07 februarie 2025. Nici la expirarea termenului de 15 zile – 24 februarie 2025, nici până la data de 28 februarie 2025 reclamantul Buga Iaroslav nu a înlăturat neajunsurile și nu a informat instanța despre anumite dificultăți sau insuficiență de timp.

Prin încheierea Judecătoriei Comrat sediul Central din 28 februarie 2025, în temeiul art.207 alin. (2) lit. h) Cod administrativ, a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Buga Iaroslav.

Raportând cadrul legal citat la circumstanțele speței, Completul de judecată consideră că prima instanța just a ajuns la concluzia că acțiunea formulată de Buga Iaroslav urma a fi declarată inadmisibilă din motivul neînlăturării în termenul acordat de instanță a neajunsurilor admise la depunerea cererii de chemare în judecată. Or, analizând probatoriul cauzei, Completul de judecată a stabilit că judecătorul primei instanțe corect a invocat în încheierea din 02 ianuarie 2025, că cererea de chemare în judecată a fost depusă cu încălcarea prevederilor art. 212 Cod administrativ. Iar, în vederea respectării dreptului reclamantului de acces la justiție, acestuia i s-a acordat un termen pentru înlăturarea neajunsurilor. La data de 07 februarie 2025 încheierea a fost comunicată reclamantului. Completul de judecată constată că termenul acordat de instanță prin încheierea din 02 ianuarie 2025 a expirat de drept la 24 februarie 2025, însă încheierea a rămas fără executare.

Din actele aflate la dosar rezultă că Buga Iaroslav nu s-a conformat în mod corespunzător și nu a înlăturat integral neajunsurile admise la depunerea cererii de chemare în judecată, or actele anexate la acțiune nu au fost certificate în modul prevăzut de lege, și nu au fost prezentate într-un număr egal cu numărul de participanți la proces, contrar prevederilor art. 212 alin. (1) lit. a) și d) Cod administrativ.

Instanța de recurs reiterează că normele legale ce se conțin în art. 211 și 212 Cod administrativ, indică expres, pe de o parte, cerințele ce urmează a fi respectate la depunerea cererii de chemare în judecată de către reclamant, iar pe de altă parte apare obligaţia instanţei de

judecată de a soluţiona cauza concretă, dacă persoana care se adresează în judecată respectă normele dreptului procesual pentru o bună şi eficientă examinare a cauzei.

În acest sens, reclamantul Buga Iaroslav urma să înlăture neajunsurile sesizate de instanță la depunerea cererii de chemare în judecată de către acesta, însă indicațiile instanței au fost ignorate de reclamant. Completul de judecată reține că Buga Iaroslav nu a depus diligența necesară în vederea înlăturării neajunsurilor în termenul acordat de instanță și nici până la data examinării admisibilității acțiunii.

Suplimentar, Completul de judecată notează că nerespectarea obligației impuse reclamantului de către instanța de fond a condus în mod justificat la sancționarea sa procesuală, confirmând astfel că responsabilitatea revine în întregime reclamantului.

În acest context, Completul de judecată reține că în cauza Kreuz contra Poloniei (cererea nr.28249/95 par.52) Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că, articolul 6 par. (1) al Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunţe asupra drepturilor şi obligațiilor sale civile. Astfel, acest articol consacră dreptul la un tribunal, iar dreptul de acces sau dreptul de a sesiza este doar un aspect al acestuia. Totuşi, în aceeași speţă Curtea a indicat (par. 53-54) că dreptul la un tribunal nu este absolut, ori acesta poate fi supus unor diverse limitări de ordin pecuniar (plata taxei de stat) sau procedural (autorizaţie prealabilă), însă limitările aplicate nu trebuie să ducă la negarea substanţei dreptului de acces în sine. În acest sens s-a menţionat, că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art. 6 par. (1) al Convenţiei, decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim şi există un raport de proporţionalitate între mijloacele utilizate şi scopul vizat. Aceeaşi logică se poate desprinde şi din cauza Weissman şi alţii contra României (cererea nr.63945/00 par.32-36), în care Curtea a indicat că statele urmează să respecte un just echilibru între interesul de a promova o bună administrare a justiţiei şi pe de altă parte interesul reclamanților de a prezenta argumentele lor în faţa tribunalelor naţionale.

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate la jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, Completul de judecată conchide că dreptul la un tribunal, respectiv dreptul de acces la justiţie şi la un proces echitabil, nu este unul absolut, ci poate fi limitat de legislaţie în măsura în care nu duce la negarea acestui drept în vederea realizării procesului de înfăptuire a justiţiei.

În cazul dat, dreptul recurentului de acces la justiție și la un proces echitabil, nu a fost limitat sau neglijat, doar că s-a solicitat reclamantului la conformarea exigențelor legale, posibilitate pe care acesta a avut-o, însă a omis să execute cu bună-credinţă obligațiile procedurale în termenul oferit, inacțiuni imputabile exclusiv acestuia. Or, chiar şi Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că ţine de obligația părţilor de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (cauza Van Harn contra Germaniei, nr.7557/03 din 11 septembrie 2007), iar omisiunea în realizarea acestei obligații justifică aplicarea sancțiunilor procedurale prevăzute de lege, în cazul dat declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă.

În astfel de circumstanțe, Completul conchide că încheierea contestată a primei instanțe este emisă conform legislației pertinente, iar inadmisibilitatea acțiunii a fost determinată just de prima instanță, ca urmare a inacțiunilor recurentului, care nu a înlăturat în termenul oferit neajunsurile determinate de instanța de fond.

În speță, judecătorul instanței de fond a invocat corect normele de drept ce impuneau reclamantului obligația de a înlătura neajunsurile admise la depunerea acțiunii în contencios

administrativ, încheierea contestată corespunde exigențelor legale şi nu este contrară jurisprudenței naționale.

Completul de judecată consideră necesar de a aduce la cunoștință recurentului și prevederile art. 207 alin. (4) Cod administrativ, conform cărora declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la alin. (2) lit. f) - h), nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Având în vedere că încheierea primei instanțe este întemeiată şi legală, iar motivele invocate în cererea de recurs sunt neîntemeiate, Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud, sediul Cahul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat şi de a menține încheierea primei instanțe.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, „*Examinînd recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: ... respinge recursul*”.

În baza celor expuse, conducându-se de prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,-

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de reclamantul Buga Iaroslav.

Se menține încheierea Judecătoriei Comrat, sediul Central din 28 februarie 2025, prin care a fost declarată inadmisibilă acțiunea reclamantului Buga Iaroslav împotriva pârâtului Inspectoratul de Poliție Ceadîr-Lunga privind anularea actelor administrative nr.34/19/2-9371 din 29 noiembrie 2024 emis de Inspectoratul de Poliție Ceadîr-Lunga și a actului nr. 34/19-4376 din 24 decembrie 2024 emis de Direcția de Poliție a UTA Găgăuzia, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului, judecător Vitalie Movilă

Judecătorii Inga Gorlenco

Andrei Scripcenco